

Toto je potěšení. Martinův komorní sborová tvorba není příliš známá ani mezi odborníky, takže tato nádherně provedená antologie hudby z období let 1934–1959 je skutečným objevem. Deska jako celek je nazvána titulem „Madrigaly“: přestože velká část skladeb je světská, jsou tam také dva cykly duchovní, a přestože většina skladeb je a cappella, jeden cyklus je s doprovodem houslí, jiný zase s houslemi a klavírem.

Desku zahajuje skladatelův poslední cyklus *Madrigaly* pro soprán sólo a smíšený sbor, z něhož je jistě nejpozoruhodnější truchlivá třetí část nazvaná *Na tom světě nic stálého*. Ovšem cyklus *Petrklíč* zkomponovaný o pět let dříve je chytlavý jako celek, a to díky vzájemnému proplétání ženských hlasů, houslí a klavíru. Není to žádná obyčejná salonní hudba, ale barevná a poutavá stylizace moravské lidové písně.

České madrigaly spadají do roku 1939 a jsou tedy ze stejné doby jako *Polní mše*. Skladatel s nimi nebyl úplně spokojen, ovšem v roce 1965 se tomuto cyklu dostalo premiéry od vynikajících Pražských madrigalistů vedených nezdolným dirigentem Miroslavem Venhodou. Komorní přístup Martinův *Voices* je určitě vhodnější, než jaký přinášejí velké hlasové fondy Madrigalistů, i tak se ale nad novou nahrávkou blahodárně vznáší duch Venhodova pojetí. Je třeba říci, že tyto madrigaly jsou ve své kvalitě poněkud nevyrovnané. Některé z nich jsou ale přesto pozoruhodné, zejména dojemná třetí část nazvaná *Daj mi, Bože*.

Z roku 1951 pocházejí překrásné *Tři písně posvátné* pro ženský sbor a housle. Lze v nich nalézt spoustu odkazů na moravskou tradici – skladatel tak tvoří článek řetězu zahrnujícího Janáčka i Ivu Bittovou. Ovšem i když nic takového nevíte, budete okouzleni úchvatnou krásou těchto skladeb. *Čtyři písně o Marii*, které jsou bez doprovodu, jsou o šestnáct let starší a v mnoha ohledech konvenčnější. Nicméně nesmírně dojemným způsobem zobrazují lidovou zbožnost (nejjímavější je asi *Snídání Panny Marie*). Závěrečných *Pět českých madrigalů* z roku 1948 nám ukazuje madrigalového Martinů na vrcholu sil – skladatel vnímá všechny odstíny textu a vytváří skladbičky ohromné koncentrované síly a úžasné krásy. Nedovedu si představit posluchače, který by nebyl okouzlen nádherou světa zobrazeného v zrnu písku, jímž je první část cyklu nazvaná *Vzkázání po holubince*.

Umělecké výkony jsou od začátku do konce vynikající. Hlasy znějí svěže a citlivě, Lukáš Vasilek opět dokazuje, že je skutečným mistrem sborového dirigování. Také podrobné průvodní slovo v bookletu, které napsal Vít Zouhar, je znamenité.

Ivan Moody

Gramophone (Velká Británie), březen 2018

hodnocení: Editor's Choice